

“Arriba un moment que comences fent d’assessor i acabes sent confident, confessor i amic, i si aquesta professió no tingués aquest contingut humà, a mi em seria molt penós exercir-la.” Així s’expressa Gregori Ramon, economista dedicat al tema fiscal des de fa un bon grapat d’anys: **“Estic en l’àmbit de l’assessorament des del 1978, però en el de la fiscalitat des del 1974, perquè jo vaig fer una mica el camí a la inversa, vaig començar sent inspector d’Hisenda durant quatre anys i després vaig instal·lar-me pel meu compte.”** Com es viu l’experiència de ser funcionari de l’agència tributària? **“Evidentment, em va servir per conèixer l’Administració per dintre, tot i que va ser en una època en què les coses eren molt diferents. Però independentment que hagi canviat, ser inspector d’Hisenda et dona un rigor en els plantejaments que és fonamental en el tema fiscal, perquè s’ha de portar de forma molt seriosa. La fiscalitat és una obligació, però una obligació justa, i aquí és quan em rebel·lo si no ho és, tant per una banda com per l’altra.”** Els anys posteriors a la reforma van ser realment durs per a molts empresaris, i en Gregori n’és molt conscient. De totes maneres, comenta: **“Estic del tot d’acord que va ser una època molt difícil, però també necessària, perquè feia falta que la gent s’adonés que la fiscalitat era una cosa seriosa, i que no podíem entrar a Europa ni arribar enlloc si no es feia com s’havia de fer.”**

Tota aquesta posada al dia de l’empresari i de la mateixa Administració va necessitar dels assessors molt més del que sovint se’ls ha reconegut: **“Crec sincerament que l’Administració no se n’hagués sortit sense els professionals de l’assessorament, i no ho dic des del punt de vista d’un assessor, sinó del de funcionari, perquè penso que no sé com m’ho hagués fet si m’hagués hagut d’entendre amb una persona que no sabia de què li parlava o que tenia les seves pròpies idees.”** I és que la feina dels professionals com en Gregori és fonamental per al bon funcionament de les relacions entre l’Administració i els contribuents: **“Independentment d’assessorar i d’ajudar, la nostra feina també consisteix a ser la corretja de transmissió entre un gran tècnic, que és la inspecció, i un senyor que normalment no sap o no vol entendre de què li estan parlant. Ens encarreguem de fer el paper de traductors, un paper que no és gens senzill perquè de vegades el client es gira en contra teu, quan el que estàs fent no és res més que explicar-li el que li està dient l’inspector.”** La complexitat de la fiscalitat és ben coneguda al nostre país i arreu del món i per això cal confiar en persones amb experiència i rigor. Pel que fa al cos d’inspectors, Gregori Ramon afirma: **“No s’ha de culpar tothom del que s’ha sabut que van fer algunes persones. N’hi ha molts que han fet i fan la feina ben feta, i que treballen sempre amb la idea de portar la fiscalitat a bon port. Tanmateix, el gran defecte del funcionari és que no coneix prou bé la realitat, i té una visió idealitzada –o almenys jo la tenia– de la situació econòmica, jurídica i del carrer, i després t’adones que les coses no són tal com tu et pensaves.”**

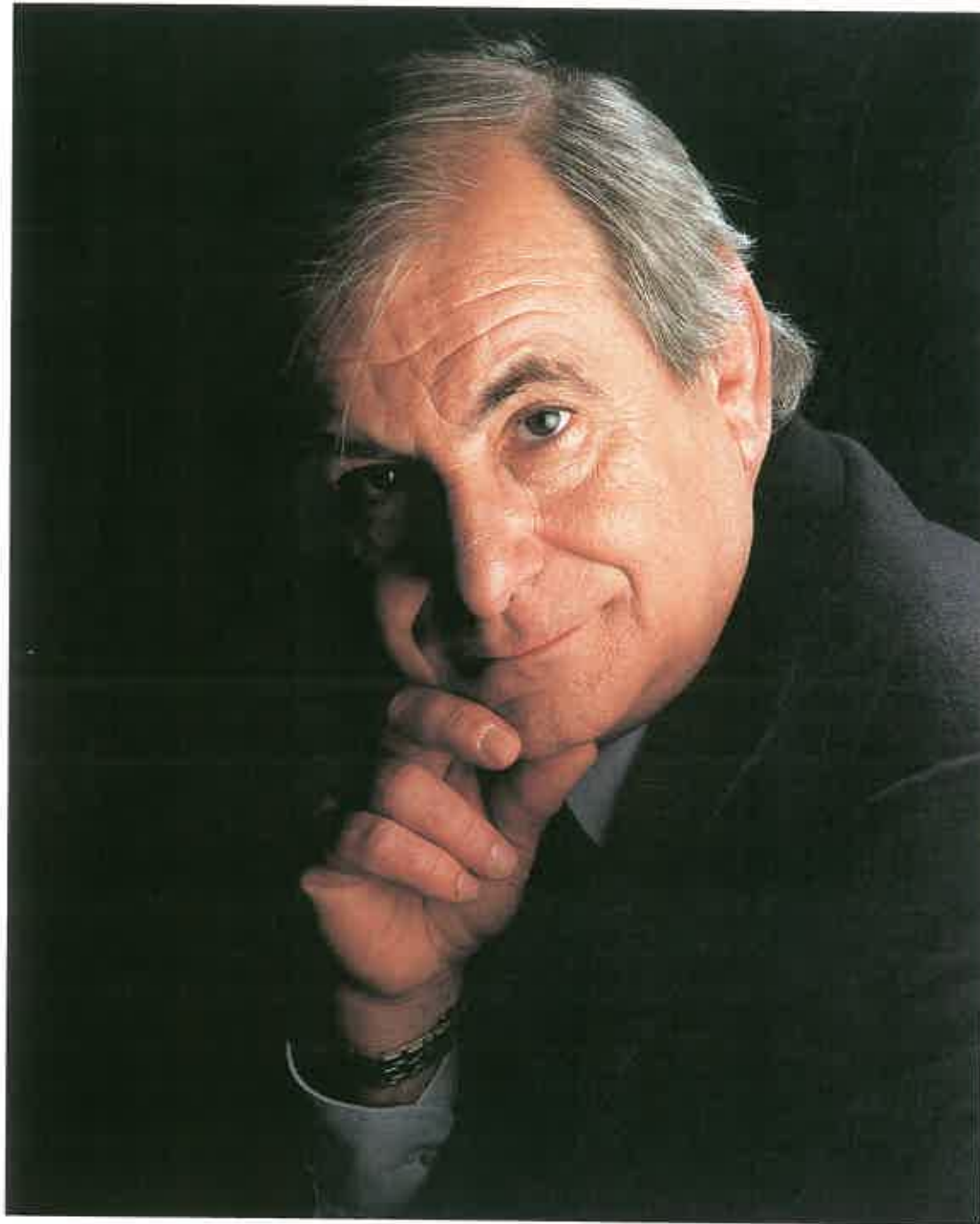
En aquests moments, un equip de deu persones, majoritàriament joves, l’ajuden a tirar endavant un despatx que ofereix un camp molt ampli de

serveis, sempre relacionats amb l’àmbit de la fiscalitat: **“Jo distingiria tres grans temes en la nostra oferta. El primer és l’assessorament preventiu de l’empresa. La nostra vocació, la nostra tasca, consisteix sobretot a estudiar la fiscalitat quan encara s’és a temps de fer alguna cosa. Un segon apartat per a nosaltres són els grups familiars: preparam i assessorem sobre la planificació de la successió sempre des del punt de vista fiscal. Per últim, tenim una tercera especialitat que és la via del recurs contenciós i administratiu, que es dona en aquells treballs concrets que ens arriben i que ens porten a interposar litigis contra l’Administració.”** I en relació amb aquesta qüestió, en Gregori pensa que **“actualment l’Administració comet un excés d’errors i això ens acaba portant als tribunals de justícia, que segons el meu punt de vista són eficients i resolen els problemes justament.”**

Amb una gran vocació docent, aquest economista fa classes a la universitat: **“Estic impartint dos màsters de fiscal, i el cert és que gaudeixo d’aquest contacte continuat amb els estudiants.”** A més, això li permet mantenir-se sempre al dia en les qüestions que afecten directament l’exercici de la seva professió: **“Qualsevol feina liberal t’obliga a estudiar constantment, i és cert que la nostra també, però no voldria tampoc magnificar-ho. Per a mi, estudiar no és una obligació sinó una responsabilitat, però dit això, també puc afirmar que coneixent bé els fonaments de la fiscalitat i posseint-ne una base sòlida, t’adones que les coses tampoc no canvien tant.”** De totes maneres, cal no oblidar que al llarg de la seva carrera professional en Gregori ha assistit a **“tres impostos de societats, quatre lleis de renda i una de l’IVA, per exemple. Si al final tens les idees clares de què és l’impost i de què representa la teva professió, no n’hi ha per tant.”** Potser per això veu clarament la importància de tenir uns bons coneixements de dret: **“Entenc que un economista que es vulgui dedicar a l’assessorament fiscal ha d’estudiar dret, de la mateixa manera que un advocat que també s’hi vulgui dedicar haurà de tenir uns coneixements mínims d’economia, i bàsicament de comptabilitat.”** I en conseqüència a hores d’ara en el seu despatx **“de les 30 persones que hi treballem, 18 són professionals titulats.”**

Les oposicions van ser el motiu que aquest professional adquirís una formació que altres han d’assolir pel seu compte o ajudant-se de màsters i postgraus: **“Vaig passar tres anys duríssims estudiant per una oposició en què se’m demanava gairebé el tronc de la carrera de dret. Per tant, penso que el mèrit el tenen tots aquells que em van ajudar a passar-la.”** Entre ells, recorda un bon consell que li va donar el doctor Fabián Estapé: **“Vaig anar-lo a veure a Madrid, al despatx que aleshores tenia al Paseo de la Castellana, i li vaig demanar com m’ho podia fer per treure’m l’oposició. Va obrir les cortines, em va assenyalar la Biblioteca Nacional i em va dir que era allà on havia d’anar.”**

Per a una persona tan preparada com Gregori Ramon Ramon, el més important és treballar honestament i fer les coses de manera justa. Per això, quan se li demana una definició de la tasca de l’assessor fiscal, respon amb contundència: **“És fer complir la llei justament.”**

“Es té una visió idealitzada de la situació econòmica, jurídica i del carrer, i després t’adones que les coses no són tal com tu et pensaves”

Gregori Ramon - Barcelona (Barcelonès)